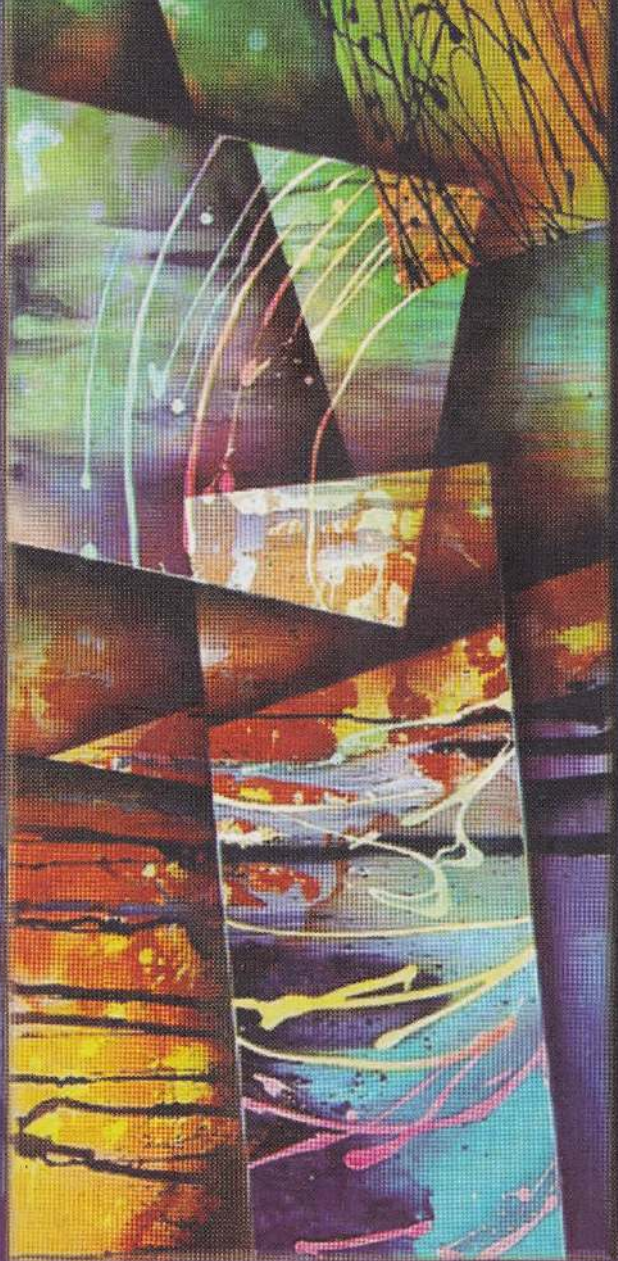

அழுவடைக் காவழம் களவுத்

திமேலை அஞ்சல்

ശിവാജി രാജാവിന്റെ കാലഘട്ടം

திருமலை அஜ்ஜர்ஃர்

அய்யவடைக் காவமுல் களவுல்

பெருவெளி பதிப்பகம்

'அறுவடைக் காலமும் கனவும்' கவிதைகள்
திருமலை அஷ்ராஃப்

ஆசிரியர் : ஏ.எப்.எம். அஷ்ராஃப்®
முதற்பதிப்பு : 2007, டிசம்பர்
வெளியீடு : பெருவெளி பதிப்பகம்,
#37, பழைய பொலிஸ் நிலைய வீதி, அக்கரைப்பற்று
கணணி தட்டச்சு : ஏ.எப்.எம். அஷ்ராஃப்
அட்டை வடிவமைப்பு : என். சாமில்
தொடர்புக்கு : மொழித்துறை - தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
353, வேப்பங்குடா, சீனக்குடா, திருகோணமலை
தொ.பேசி : 077 3081120
மின்னஞ்சல் : ashraff1973@gmail.com
பக்கங்கள் : 64
விலை : 150 Rs.

ARUVADAIK KAALAMUM KANAVUM : Poems
THIRUMALAI ASHRAFF

Author : AFM. Ashraff®
First Edition : 2007, December
Published by : Peruveli Publication,
#37, Old Police Station Road, Akkaraipattu.
Typing : AFM. Ashraff
Cover Design : N. Shamil
Contact : Department of Languages,
South Eastern University of Sri Lanka,
353, Veppanguda, Chaina bay, Trincomalee
T. phone : 077 3081120
Email : ashraff1973@gmail.com

Designing, Layout : *Lastman advertising,*
077 3288897, 077 6183821, 071 4333188
www.lastmanadvertising.blogspot.com
lastmanadvertising@gmail.com

வினாக்கள்

1	வினா
2	வினா
3	வினா
4	வினா
5	வினா
6	வினா
7	வினா
8	வினா
9	வினா
10	வினா
11	வினா
12	வினா
13	வினா
14	வினா
15	வினா
16	வினா
17	வினா
18	வினா
19	வினா
20	வினா
21	வினா
22	வினா
23	வினா
24	வினா
25	வினா
26	வினா
27	வினா
28	வினா
29	வினா
30	வினா
31	வினா
32	வினா
33	வினா
34	வினா
35	வினா
36	வினா
37	வினா
38	வினா
39	வினா
40	வினா
41	வினா
42	வினா
43	வினா
44	வினா
45	வினா
46	வினா
47	வினா
48	வினா
49	வினா
50	வினா
51	வினா
52	வினா
53	வினா
54	வினா
55	வினா
56	வினா
57	வினா
58	வினா
59	வினா
60	வினா
61	வினா
62	வினா
63	வினா
64	வினா
65	வினா
66	வினா
67	வினா
68	வினா
69	வினா
70	வினா
71	வினா
72	வினா
73	வினா
74	வினா
75	வினா
76	வினா
77	வினா
78	வினா
79	வினா
80	வினா
81	வினா
82	வினா
83	வினா
84	வினா
85	வினா
86	வினா
87	வினா
88	வினா
89	வினா
90	வினா
91	வினா
92	வினா
93	வினா
94	வினா
95	வினா
96	வினா
97	வினா
98	வினா
99	வினா
100	வினா

என் தந்தைக்கு...

பொருளடக்கம்

திருமலை	14
உழைப்பு	18
ஸ்நேஹா	20
காவலரும் நாவலரும்	22
எம் இனிய தாயகமே!	24
நினைவிலிருந்த கனவு	27
நான்	29
பயணம்	31
காதல்	34
சங்கு முழங்குவோம்	36
காத்தாயி	38
நாடும் நமது விதியும்	40
வாழ்க அவன் ப(ா)ணி	42
எல்லை கடத்தல்	44
நண்ப!	46
ஏ... ஆக்கிரமிப்பாளர்களே!	48
மீண்டும் ஒருமுறை	52
ஜெயவேவா!	55
மே புதுங்க தேசய்ய!	58
ஒன்றுமே இல்லாதபோது	60
அறுவடைக் காலமும் கனவும்	61

முன்னுரை

“இன்றைய காலத் திருக்கும் மனிதர்கள்
இன்றைய காலத் தியங்கும் நோக்குகள்
இன்றைய காலத் திழுப்புகள் எதிர்ப்புகள்
இன்றைய காலத் திக்கட்டுகள்”

ஈழத்து நவீன கவிதை முன்னோடியான ‘மஹாகவி’ யின் மேற்குறிப்பிட்ட கவிதை அடிகளே இத்தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுத ஆரம்பிக்கின்றபோது எனது நினைவிற்கு வருகின்றன. இத்தொகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகள் இவ்வடிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவதே அதற்கான காரணமாகும். இவ்விதத்தில் இத்தொகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகள், இன்றைய ஈழத்தின் அரசியல் நிகழ்வுகள் பற்றியும் அல்லற்படுகின்ற மக்கள் பற்றியுமான பதிவுகளாகவும் விமர்சனமாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களுள், கவிஞரது சொந்த மாவட்டமான திருகோணமலைப் பிரதேசத்தின் சிதைவு கவிஞரை பெருந்துயரத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளமை அக்கவிதை ஆரம்பக் கவிதையாகவுள்ளதிலிருந்து புலப்படுகின்றது. அந்நகரின் அழிவினை துயர்தோய்ந்த மன உணர்வுகளுள்

வெளிப்படுத்தி, ஆழ்ந்த அர்த்தம் தொனிக்கும் வண்ணம் கவிதையை இவ்வாறு முடித்துக் கொள்கின்றார், கவிஞர்.

“அற்றைத் திங்களில்,
பழைய சந்தையின்
முன்னால் அமர்ந்த
புத்த பெருமான்
பார்த்திருக்க - எமது
‘திரு’மலை நகரம்
எரியுண்டு போனது - ஆமாம்
சாந்தி நகரம்
சாம்பலாகிச்
சமாதியாயிற்று!”

இன்றைய இந்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரது நிலைமையையும் கவிஞர் தனது அனுபவத்தினூடாகப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துவதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

“அவர்களுக்காக அல்ல
இவர்களுக்காக
என்
காதலிக்காகப் பாடும்போதும்
நான்
எனது
கண்களையும்
காதுகளையும்
வாயையும்
மூடிக் கொண்டே பாடுகிறேன்”

இந்நாட்டு மக்களில் மற்றொரு சாராரின் நிலைமையும் பின்வருமாறு சிறப்பாகப் படம்பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றது.

“மானியத்திலும்
நிவாரணத்திலும் வாழும்
முதுகெலும்பில்லாத
சோம்பேறிகளாய்
கனவிலே காரோட்டும்
குருடர்களாய்
பகலில் நிலவைத் தேடும்
போதையில் மக்கள்
.....”

இவ்வாறே, அகதிமுகாம் வாழ்க்கை, இடப்பெயர்வுகள், ‘செக் பொயின்ற’ சோதனைகள், பேரினவாதிகளின் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் முதலான பல விடயங்களும் பேசப்படுகின்றன. இவ்விதத்தில் இறுதியாகவுள்ள கவிதை கவிஞரது ‘வளர்ச்சி’யையும் ‘முதிர்ச்சி’யையும் வெளிப்படுத்துகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. சான்றாக அக்கவிதையை முழுமையாக இங்கு தருகின்றேன்.

அறுவடைக் காலமும் கனவும்

பனிக்காலத்து நிலவைப்போல
அவர்களது உள்ளம்.
போதையில் உளறுவதான
உறுதிமொழிகள்.
இறுகாத ஈரச்சுவர்களாய்க்
கொள்கைகள்.

வரம்புகளால் எல்லை வகுத்து
இனவாத நீர்பாய்ச்சி

துப்பாக்கிகளால் உழுது
தவிர்க்க முடியாமல்
விதைக்கப்பட்ட போர்.
எதிர்ப்புகளைக் 'களை' பிடுங்கி
காவல் அரணமைத்து
விளைத்த வேளாண்மையாய்
இப்போது
அழிவுகள்
அறுவடை செய்யப்படுகின்றன.

விளக்குகளைச் சுற்றிச் சுற்றி
வீழ்ந்தழியும்
அறுவடைக் காலத்து
வயற்பூச்சிகளாய் மக்கள்.

நமது வரலாற்று நாவலில்
இந்த அத்தியாயம்
முற்றுப் பெறப்போவதில்லை.

போர்ச்சுவற்றில்
சமாதானத்துக்கான
இறுதி ஜன்னலையும்
சார்த்தியாயிற்று.
இனித் திறந்து பார்க்க
எதுவுமேயில்லை.

நமது நினைவுகளிற் தோன்றிய
வண்ணத்துப் பூச்சிகளும்

கனவுகளாய்க்
குடியிருந்து விட்டன.

எனினும்,
சில கனவுகள்
சீகிரியாக் குன்றின்
சுவரோவியங்களைப் போல
இன்னும்
சிதையாமலும் இருக்கின்றன.

அரசியல் சார்ந்த கவிதைகள் இவ்வாறாக, எஞ்சியுள்ள சில கவிதைகள் கவிஞரது வெவ்வேறுபட்ட அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த முற்படுகின்றன!

இவற்றுள் முக்கியமானதொரு படைப்பு 'காத்தாயி!' நாம் தெருவோரங்களில் தினமும் சந்திக்கும் பலருள் ஒருத்தியான அவள் கவிஞரின் கச்சிதமான சித்திரிப்பிலே மறக்க முடியாதவளாக 'நெஞ்சை உருக்குபவளாக - இடம்பெறுகின்றாள்! இவ்விதத்தில் நுஃமானின் 'இலைகறிக்காரி', யேசுராசாவின் 'நல்லம்மா' (நல்லம்மாவின் நெருப்புச் சட்டி) நீலாவணனின் 'பொன்னியம்மா' (போகுதியோ பொன்னியம்மா), பஸில் காரியப்பரின் 'தங்கம்மா'.... முதலான கதாபாத்திரங்களின் வரிசையில் காத்தாயியும் ஒருத்தியாகிவிடுவது பாராட்டிற்குரியது!

அன்றாட பஸ் பயண அனுபவங்கள் பற்றிய கவிதைகள் இரண்டினுள் ஒன்றான 'பயணம்' தத்துவ விசாரம் இழையோடுமாறு வெளிப்பட்டு, எமது பஸ் பயணத்தின்போது என்றென்றும் நினைவு கூரக்கூடியவாறு காணப்படுகின்றது!

'ஸ்தேஹா', கவிஞரின் மகள் பற்றிய சொந்த அனுபவமென்று கருதுகின்றேன். கவிஞரது பரவச உணர்ச்சி எம்மையும் தொற்றிக் கொள்ளும் விதத்தில் கவிதை வெளிப்பட்டுள்ளது அதனாற் போலும்!

எனினும், 'நினைவிலிருந்த கனவு' மேலும் செம்மையை எதிர்பார்த்திருக்கிறது என்றே கூறத் தோன்றுகிறது. செம்மை செய்யப்படுமாயின் இன்னொரு கோணத்தில் நீலாவணனின் 'முருங்கைக்காய்' கவிதையின் வரிசையில் அடங்கியிருக்கும்!

இவ்வாறாக, உள்ளடக்க ரீதியிலே சிறப்புற்று விளங்கும் இக்கவிதைகள் வெளிப்பாட்டு ரீதியில் எவ்வாறமைகின்றன என்று கவனிப்பதும் அவசியமே.

ஒரு கவிதை தவிர ஏனைய கவிதைகள் யாவும் 'புதுக்கவிதை' வடிவத்தில் உள்ளமை கண்கூடு. பலரது புதுக்கவிதைகளும் ஓசைக்கு முதன்மையளிக்காத நிலையில் இவரது கவிதைகள் பலவும் எதுகை, மோனைக்கு ஆட்பட்ட ஓசைப்பலம் கொண்டனவாயுள்ளன. இது இக்கவிஞரின் பலம் என்றால் பலவீனமும் இதுதான். ஏனெனில், ஆங்காங்கே, அவை, எதுகை மோனைக்காகக் கருத்தைக் கைவிட்டனவாகவும், ஓசை முறிவு கொண்டனவாகவும் உள்ளமை கவனத்திற்குரியது. இத்தகைய குறைபாட்டிலிருந்து மீள்கின்றபோது தனித்துவமானதொரு கவிஞனை ஈழத்துக் கவிதை உலகம் கண்டுகொள்ளும் மென்பதனால் இதனைக் குறிப்பிடுவது எனது தார்மீகக் கடமையாகின்றது!

அதேவேளையில், கவிஞரது கவிதை வெளிப்பாட்டு முறையிலுள்ள மற்றொரு தனித்துவமான பண்பினைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பல இடங்களிலும் கவிதையின் இறுதி முடிவு அல்லது பகுதி முடிவுகள் வெண்பாவின் ஈற்றுமுடிவுபோல் (அழுத்தத்தொனி அல்லது அதிர்வுத்தொனி) அமைவது பாராட்டிற்குரியது இவ்வாறமை மேன்மேலும் வளர்த்தெடுக்கப் படவேண்டியது!

தமிழகக் கவிஞர்களுடன் ஒப்பிடும்போது ஈழத்துப்புதுக் கவிஞர்களுள் கணிசமானோர் தமக்கென்று தனித்துவமான பண்பினைப் பெற்றுள்ளமையாற்றிந்ததே! நாடகப்பாங்கு (நுஃமான்), காட்சிப்படுத்தல்(நுஃமான்), சாதாரண சொற்களில் ஆழமான உணர்வு வெளிப்பாடு (சண்முகம்

சிவலிங்கம்), பல்வேறு உத்திமுறைகள் (சிவசேகரம்), தமிழ் இலக்கியப் பயன்பாடு (வில்வரத்தினம்), மொழி அமைப்பு மாற்றம் (சேரன், றஸ்மி), வசன நடையுடனான நெருக்கம் (நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன்), புதிய படிமங்கள் (அகிலன்), உணர்ச்சிப் பிரவாகிப்பு (ஆத்மா), அஃறினைப் பொருட்களுடனான பார்வை (சோலைக்கிளி), ஆத்மார்த்தக் கலப்பு (மு. பொன்னம்பலம், ஜபார்), தத்துவ வீச்சு (கல்லூரான்) என, ஈழத்தின் மூத்த தலைமுறைக் கவிஞர்களும் இளந்தலைமுறைக் கவிஞர்களும் பெற்றுள்ள தற்புதுமைப் பண்புகள் கவி ஆற்றலுள்ள இக்கவிஞனிடமும் உருவாக வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அது மேலே நான் குறிப்பிட்ட ஓசைப் பண்பா அல்லது வேறெவையுமா என்று இக்கவிஞனே தீர்மானிக்க வேண்டும். ஒன்றைத் திட்டமிட்டுச் செய்துமுடிக்கும் ஆற்றல் இவரிடம் குடிகொண்டுள்ளது என்பதை நான் நன்கறிந்தமையாலேயே நட்பார்ந்த முறையில் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றேனே தவிர வேறன்று!

நல்லாசிகளுடன்,
கலாநிதி செ. யோகராசா,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
வந்தாறுமூலை,
28.11.2007.

மனம் திருந்து சில வார்த்தைகள்

சிறுவயதிலிருந்து எனக்குக் கவிதையில் ஈடுபாடு உண்டு. பாடசாலைக் காலத்தில் எனது தந்தையான 'கலைப்பிரியன் பரீட்' அவர்களது வழிகாட்டலின் கீழ் அவ்வப்போது சில கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறேன். அவற்றுள் சில தினகரன் 'சிறுவர் உலகம்' பகுதியில் வெளிவந்திருக்கின்றன. பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கின்ற காலத்தில் 'சங்கப் பலகை' யிலும் சில கவிதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. கடந்த சில வருடங்களாக 'ஈழத்து நவீன தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் மஹாகவியும் நீலாவண்ணும் - ஓர் சமூக ஒப்பீட்டாய்வு' என்ற தலைப்பில் எனது முதுமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வினை மேற்கொண்டிருந்தபோது எனது கவிதை ஈடுபாடு அதிகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. அதன் விளைவுகளுள் ஒன்றுதான் இக்கவிதைத் தொகுதி.

ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை முன்னோடிகளான மஹாகவி, நீலாவணன் ஆகியோரது கவிதைகளோடு எனக்கு ஏற்பட்ட பரிச்சயமே தீவிரமான எனது கவி வெளிப்பாட்டுக்குக்குக் காரணமாகியது. எனது கவிதைகளில் காணத்தகும் உருவ, உள்ளடக்கச் சிந்தனைகளுக்கு அவர்களது செல்வாக்கும் ஒரு காரணமே. அத்தோடு சமகால ஈழத்துச் சமூக, அரசியல், பொருளாதார சூழ்நிலையும் அதன் விளைவுகளும் என்னை எதிர்வினையாற்றத் தூண்டியமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனது சமூக விமர்சனத்தையும்

அதன் வெளிப்பாட்டுணர்வையும் இக்கவிதைகளில் தரிசிக்கலாம். இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கும் கவிதைகள் எவ்வித வகைப்படுத்தலுக்கும் உட்படாதவை. எழுமாறாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டவை. சிறியதும் பெரியதுமாக இருபத்தொரு கவிதைகள் உள்ளன. அவற்றுள் அனேகமாகவை வீரகேசரி பத்திரிகையிலும், ஞானம், மல்லிகை, நிஷ்டை, படிகள், பெருவெளி முதலிய இலக்கிய இதழ்களிலும் வெளிவந்தவை. அவற்றின் தரம்பற்றிய கருத்தாடலை விமர்சகர்களிடம் விட்டு விடுகிறேன்.

இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கும் கவிதைகளைப் படித்த பல நண்பர்கள் தமது அபிப்பிராயங்களை தெரிவித்திருந்தனர். அவ்வபிப்பிராயங்களே இத்தொகுப்பின் வரவுக்கு உந்துதலாக இருந்தன. முதற்கண் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள். வேலைப்பழுவுக்கு மத்தியிலும் அவசரமாகத் தனது காத்திரமான முன்னுரையைத் தந்த கலாநிதி செ. யோகராசாவுக்கும் எனது நன்றிகள். அத்தோடு, என்றும் எனது வளர்ச்சியில் அக்கறை கொள்ளும் எனது ஆசான் கலாநிதி. வ. மகேஷ்வரன், நண்பன் விக் கிரமரத்தின ஆகியோருக்கும், நூலுருவாக்கத்தில் ஈடுபாட்டோடு உழைத்த எனது மாணவன் அப்துல் றஸாக் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

என்றும் அன்புடன்

அ.ப.மு. அஷ்டர்ஃப்

மொழித்துறை

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

05.12.2007

‘திரு’மலை

சாந்தி நகரம்
சாம்பலாகிச்
சமாதியாயிற்று.

உலகம் போற்றும்
இரண்டாம் துறைமுகம்.
ஊற்றெடுக்கும்
வெந்நீர்க் கிணறுகள்.
ஆற்றொழுக்காய்
அமைந்த கடற்கரை.
சான்றோர் போற்றிய
சர்வ தலங்கள்.
மேல் நாட்டார்
கட்டிய வேறு தளங்கள்.
யாவும் கொண்ட
வணிகப் பதியே
வளமை மிகுந்த
திருமலை நகரம்.

விடுமுறைகளை
 விதமாய்க் களிப்போர்,
 விழாக்களுக்காய்
 வணிகம் செய்வோர்,
 பொறியியல், மருத்துவம்,
 பிற கலை கற்போர்,
 வாழும் வழியைத்
 தேடியலைவோர்
 யாவரும் விரும்பும்
 புதுமைப் பதியே
 திருமலை நகரம்.

காலை, மாலை
 வேளை களெல்லாம்
 ஊர் முழுவதும்
 சைக்கிளில் சுற்றி,
 ஆறுவ தற்காய்
 முற்ற வெளியின்
 முன்னுள்ள மதிலில்
 ஏறியமர்வோம்.
 வெயிலின் கோரம்
 விரைவாய்த் தணிய
 'றொக்' கில் ஏறிப்
 பாய்ந்து குளிப்போம் - பின்னர்
 நீலக் கடலின்
 கரையில் அமர்ந்து
 'சன் பாத்' எடுப்போம்.
 மங்கிய மாலையின்
 வேலை முடிந்ததும்
 வீதி விளக்குகள்
 விதியே என்று
 திருமலை 'பீச்' சின்

மணலில் நடந்து
 அரட்டை அடிப்போம்.
 யார் கண் பட்டதோ?
 எவர் கண் பட்டதோ?
 ஜனவரி மாதம்
 இரண்டாந் திகதி - படு
 கொலையின் பெயரால்
 சாபம் வந்தது.
 நம்மைப் போன்ற
 நண்பர்கள் ஐவர்
 துடித்து மாண்டனர்.
 களைப்பின் பெயரால்
 களிப்பின் பெயரால்
 காலங்கழிக்கும்
 'பீச்' சின் முன்னால் - அக்
 கோரம் நிகழ்ந்தது.

வாஅய்ப் பேச்சின்
 வீரர்கள் எல்லாம்
 ஓடி ஒளிந்தனர்.
 கொதித் தெழுந்த
 மக்கள் கூட்டமும்
 அமைதியானது.
 நாளொரு வண்ணமாய்
 துவக்குக் குண்டுகள்
 உடலைத் துளைத்து
 உயிரைக் குடிப்பதும்
 சகஜம் ஆயின.
 மக்கள் யாவரும்
 திறந்த வெளியின்
 சிறையினர் ஆயினர்.
 நாங்கள் அலைந்த

வீதிகள் தோறும்
கவசம் அணிந்த
காக்கி வீரர்கள்
துவக்குகளோடு
தயாராய் நிற்பதும்
தொடர்ந்தது.

அற்றைத் திங்களில்,
பழைய சந்தையின்
முன்னால் அமர்ந்த
புத்த பெருமான்
பார்த்திருக்க - எமது
'திரு'மலை நகரம்
எரியுண்டு போனது - ஆமாம்
சாந்தி நகரம்
சாம்பலாகிச்
சமாதியாயிற்று.

(மல்லிகை ஜூன் 2007)

உழைப்பு !?

பாடிப் படிந்து, படியிரந்து,
வாடி, என்றும் வழியிழந்து,
வாழ்ந்தேன்
எங்கெங்கும் கடன் !.

காலை எழுந்து, கவலை மறந்து,
வேளை பாராது வேகிக் களைத்துத்
தொழி துறந்து,
தாகந் தீரக் கசடறக் கற்று,
பட்டம் பெற்று,
ஓடி உழைத்தும் என்ன பயன்?
என்றென்றும் கடன் !.

நாளை நலமென்றார்.
சோலையென நாளும்
சுகமென்றார் - வாழ்வு,
வளமென்றார்,
வழியென்றார் - வீண்

பாலை யென்பேன்
நான் !.

காற்றைக் கல்லாக்கும்
ஆற்றல் இவணிருக்க,
ஆசையது தாளாமல்
மோசம் போவானேன்.
காலங் கடத்தி, கனவு நடத்தி,
சோரம் போகாமல்
காசையது காண்போமேல்
ஆற, அமரக் களித்து
கடத்தோமோ வாழ்வை?

(ஞானம் - நவம்பர் 2006)

ஸ்நேஹா

கூடிக் குலவி
குதூகலித்து
விளை பயனைக்
கூட்டிக் கழித்து
நாடிக் களித் திருந்தோம்.
இருந்தும் ஏதேது மாற்றம்?

நாட்டம் நழுவிதால்
வாடியிருந்து
வடிவிழந்து
கோடிக் தவமிருந்து
குலைந் திருந்தாள்
என் வீட்டாள்.

ஓடி அலைந்து
அலைந் துழல்ந்தும் - ஆகாமல்
விருப்பிழந்து
விழியிழந்த குருடன்போல்
வாழும் வழியிழந்து
ஆசை அடைத்திருந்தேன்
நான்.

ஆனாலும்,
சலிக்காது,
சளைக்காது,
நாடுவரை நாடாது,
ஓடாது - மனம்
உடையாது, தடை யாது?
அது தேடி, விடையேது?
என நாடி
தொடர்ந்தேகி முனைந்திருந்தோம்.
ஆச்சர்யம் !!!
பிறந்தாளே ஸ்...நேஹா.

காலங் கடந்தாலும்
கவலை யதைக்
கை கழுவி, மெய் தழுவி
ஆசைக்கமுதாய்
அழகுக் கணியாய், அரனாய்
அமைந்தாளே - என்
ஸ்நேஹத்தாள் - அவள்
வானத்தாள் போலானதினால்
தேடி எனைச் சேர்ந்ததோர்
செருக்கு.

(பழகள் -16, மே-ஜூலை 2007)

காவலரும் நாவலரும்

நாடு நமதென்பார்
நாமம் தனைச் சூடி
நாளை நமதென்றே
நானும் உழைப்பாரே
நயமாய் -நா
வன்மை கொள்வாரே!

மண்ணைப் பொன்னாக்கி
கல்லைக் கனியாக்கும்
மாயம் உண்டென்று
மனதைப் பிழிவாரோ!
விண்ணை விளைக்கும்
விந்தை விதி கொண்டு
நம்மை அழைப்பாரே - ஈற்றில்
மந்தை மேய்ப்பாரே!

காவலராய்
நாமவரைக் கொண்டவுடன்
கோட்டை இடைதாண்டி
கேட்டைப் பாராது
வேட்டை விளைத்தேகி

வீட்டை வளர்ப்பாரே! - காடாய்
நாட்டை அழிப்பாரே!

நாவலரோ!
கொண்ட கொள்கைக்காய்
கொடுத்த எலும்புத் துண்டுக்காய்
நக்குண்டு, நாவிழந்து,
போக்கிழந்து, பொறி கலங்கிச்
சோரம் போய்ப் பொய்மை தனைச்
சோக்காகச் சொல்வாரே!

காதில் பூ வைத்த
கையாளா காதவராய்
நமை எண்ணி
முழுப்பூச ணிக்காயை
சோற்றி னிடை வைப்பார்.
வஞ்சகமே வாழ்வாக
சொல்வதெல்லாம் பொய்யாக
பேனா முனை கொண்டு
பேசுகி றோமென்று
காவலரைக்
'காவல்' செய்வார்.

ஓன்றை இரண்டாக்கி
பொய்யை மெய்யாக்கி
இலதை உளதென்பார்.
உளதை இலை யென்பார்.
தருமம் உரைப்பாரோ
கருமம் உணராமல்
வருணம் மனங்கொள்ள
தருணம் பார்ப்பாரே,
இரு நம் வாழ்வை
உருவம் செய்தாரே!

(நீஷ்டை இதழ் - 2)

எம் இனிய தாயகமே!

எம் இனிய தாயகமே!
நாம்
உன் மீது வைத்த பற்று,
அவர்கள்
ஒருவரையொருவர்
சுட்டு வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போதெல்லாம்
அடிக்கடி
அவர்களும்
இவர்களும்
நாங்களும்
இடம் பெயர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்
அகதிகளாக.

சென்ற தலைமுறை
செய்த கொடுவினை
அடுத்த தலைமுறை அவஸ்தையாய்,
இப்போது
அவர்களும்

இவர்களும்
நாங்களும்
கையேந்திக் கொண்டிருக்கிறோம்
அகதிகளாக.

எம் இனிய தாயகமே!
யாரிடம் சொல்ல?
உனக்காக நாம்
வாழும்போதும்
சாகும்போதும்
இறந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

உனக்காக நாம்
எல்லாவற்றையுமே
தந்து கொண்டிருக்கும்போது
எமக்காக நீ
எதனையுமே பரிசாகத் தரவில்லை,
துப்பாக்கி ரவைகளையும்
குண்டுகளையும்
இரத்தத்தையும்
சவப்பெட்டிகளையும் தவிர.

அவர்களுக்காக அல்ல
இவர்களுக்காக அல்ல
என்
காதலிக்காகப் பாடும்போதும்
நான்
எனது
கண்களையும்
காதுகளையும்
வாயையும்
மூடிக்கொண்டே பாடுகிறேன்.

எம் இனிய தாயகமே!
நாம்
உன் மீது வைத்த பற்று,
அவர்கள்
ஒருவரையொருவர்
சுட்டு வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பெருவெளி இதழ்-4)

நினைவிலிருந்த கனவு

மாலை மயங்கக்
கவலை மறந்து
மகளோ டொருநாள்
மனதால் ஒன்றிக்
மஞ்சம் சாய்ந்தேன்,
நீண்ட நாளாய்
நினைவிலிருந்த - அக்
கனவு வந்தது.

நகர மண்டபம்
நிரம்பி வழிந்தது.
மங்கள விளக்கின்
சுடரொளி தந்தது.
தலைவர் வந்தார்.
தன்னுரை தந்தார்.
பிரதம விருந்தினர்
சிறப்புரை ஆற்றச்
சிறிதே பின்னர்
கனவில் அந்தப்
புத்தகம் வந்தது.

வெளியீட்டுரையாள்
வெளுத்து வாங்க,
விமர்சன உரையும்
விதமாய் வந்தது.
சல சலப்போடு
சபையோர் வாழ்த்த
ஏற்புரைக்காய்
மேடை ஏறினேன்,
திறந்த வீட்டுத்
திருடன் போல
மனைவி வந்தாள்,
மனதைத் தடுத்து
கையில் மகளின்
பாலைத் தந்தாள்.
கனவு முடிந்தது.
கவிதை பிறந்தது.

நான்

ஒரு
சமகாலத்துச்
சாதாரண பிரஜை.

இயற்கையையும்
இலக்கியத்தையும்
காதலிப்பவன்.

தனிமையையும்- அதன்
இனிமையையும்
விழைபவன்,
கவிஞன்.

பிரான்சியப் பெருங்கவி
போத்லேயர்,
'குழந்தைச் ஷேக்ஸ்பியர்'
ரெம்போ,
ஜேர்மானியக் கவி ரில்க்,
எஸ்ரா லுமிஸ் பவ்ண்ட்
இவர்களைப் போல
கந்தானையிலும்

காலிமுகத்திடலிலும்
வேறு
வீதிகளிலும் வெளிகளிலும்
தனிமையில் அலைய
ஆசைப்படுபவன்.

ஆனால்,
கனவுகள் சுமந்து
இன்பக் கற்பனையில்
சிறகடிக்க
இன்றைய உலகம்
ஒன்றும் சாமான்யமானதல்ல,
திறந்த வெளிச் சிறை.

கொலையும்
கொலைவெறியும் மிகைத்து,
மனிதம் மறைந்துவிட்ட- இத்
து(ர்)ப்பாக்கிய தேசத்தில்,
கானகத்தில் சிறைப்பட்ட
பறவைகளாய்,
சுதந்திர நாட்டின்
அடிமைகளாய்
நாம்.

எனது
உணர்வுகளும்
மட்டுப்படுத்தப்பட்ட
கவிதைகளாய்
இங்கு.

பயணம்

பஸ்தரிப்பு நிலையம்,
பயணம்
இங்கேதான் ஆரம்பிக்கிறது!
சாதாரண வண்டியிலா?
அரைச் சொகுசு,
சொகுசு வண்டியிலா?
எதிலும் ஆரம்பிக்கலாம்.
அது அவரவர்
வசதியைப் பொறுத்தது.

எப்படியாயினும்
வழியில்
பல்வகைத் தடங்கல்கள் வரலாம்.
துாங்கினால்
சிலர் நம்மைத் தாங்குவர்,
நாமும் சிலரைத் தாங்கலாம்.
கையைக் காலை
நீட்டவும் முடியாது.
அயலவரின்
அறுவையும் அரிப்பும்.

எப்படியாயினும்,
பயணம்
முடியவும் முடியலாம்;
இடையிலும் நிற்கலாம்.
அது மட்டும்
நம்கையில் இல்லை.

வழியில்
ஒருவரையொருவர்
சுரண்டுவார், சீண்டுவார்.
சிலர் ஆலோசிப்பார்,
அறிவுறுத்துவார், ஞானம் பெறுவார்.
விருப்பையும் பெறலாம்.
வெறுப்பையும் பெறலாம்.
சிலநாள்
சண்டையும் வரலாம் - அது
சக பயணியைப் பொறுத்தது.

எப்படியாயினும்
பயணம்
முடியவும் முடியலாம்;
இடையிலும் நிற்கலாம்.
அது மட்டும்
நம்கையில் இல்லை.

‘இறைவன்’ தலைமையில்,
பயணம்
தொடரவும் தொடரலாம்.
சிறப்பாய்
முடியவும் முடியலாம்.
இல்லை - இடையில்
நிற்கவும் நிற்கலாம். அது

இறைவனின்
செயலைப் பொறுத்தது.
சிறப்பாய் முடித்தோர்
சிறப்பே பெறுவார்.
இடையில் நின்றோர்
வழியே அறியார்.

எப்படியாயினும்,
பயணம்
தொடங்கும், முடியும்,
இடையிலும் நிற்கும்.
அது மட்டும்
நம்கையில் இல்லை.

காதல்

அன்றொரு நாள்,
ஏதோ ஓர் அவசரத்தில்
வீதியிலே ஏகுகையில்
நகரத்து
நாற்றந் தனைப் பொறுக்காமல்
ஆள் நிறைந்த 'பஸ்' ஸொன்றில்
ஏறி அமர்ந்தேனா!
மெல்ல நகர்ந்தது
வண்டி.

ஆங்கோர்,
ஆசனத்தின் மூலையிலே
மையுண்ட கண்ணுடையாள்,
செவ்விளநீர் முலையுடையாள்,
மையல் கொள்ளும் பாங்குடையாள்
போலொருவள் அமர்ந்திருந்தாள்.
ஏறி இறங்கிய தென்
நெஞ்சு.

அப்போதே அவளருகே
அமர்ந்திருந்த ஆலொருவன்

வாலிபன்தான்,
கண்ணடித்து, கைபிசைந்து,
வாய்திறந்து, மெய்மறந்து,
விழியிழந்து
ஓயா முனைந்திருந்தான்.
மெல்ல வளர்ந்தது
காதல்.

நான்கே சுவருக்குள்
நடப்பதெல்லாம்
நாற்பதுபேர் முன்னிலையில்
நடந்தேற - ஆங்கவரோ
ஆதாமும் ஏவாளும் போலாகப்
பூச்சாகிப் புழுவாகிக்
கண்ணிருந்தும் குருடானோம்.
சாலப் பெரியவர்
நாம்.

சாங்கு முழங்குவோம்

தத்தம் கடமையில் சுத்தம் இன்றியே
நித்தம் பலரிடை பித்தம் வந்ததால்
சத்தம் வந்துஅ சுத்தமும் வந்தது;
இத்திரை யெங்கினும் யுத்தம் வந்தது.

அஞ்சிட நாளுமே வஞ்சகர் வார்த்தைகள்
கொஞ்சும் மழலைகள் பிஞ்சுக் கதறல்கள்
மஞ்சம் மறந்தன; நெஞ்சு கனத்தது.
எஞ்சிய தும்இலை; பஞ்சம் பரந்தது.

அக்கமும் பக்கமும் மக்கள் பறந்தனர்.
நிற்கவோ செல்லவோ பக்கம் மறந்தனர்.
துக்கமும் துயரமும் சிக்கல் விளைத்திட
அக்கரை யாவரும் இக்கறை பார்த்தனர்.

பட்டப் பகலிலும் வெட்ட வெளியிலும்
நட்ட நடுக்கடல் சுட்ட இராவிலும்
விட்டவர் ஏகினர்; பட்டவர் பட்டனர்.
சட்டமும் வேறிலை; கட்டவர் பாடிலை.

திங்கள் தோறும் எங்கள் உறவுகள்
மங்கள் வாழ்வதன் தொங்கள் துறந்தனர்.
இங்கித மோஇது? எங்கனம் ஆவது?
பொங்கி எழுந்திட சங்கு முழங்குவோம்.

ஆறுமு கத்தனோ ஆரிய தாசவோ
அல்மே தாவோ அப்துல் காதரோ
ஆரவ ராயினும் காரிய மேயிலை
யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்.

காத்தாயி

மழையில் நனைந்து வெயிலிற் காய்ந்து
காலை மாலை வேளை மறந்து
வீதிகள் தோறும் விசராய்த் திரிவாள்
காத்தாயி.

பரட்டைத் தலையும் பழைய பேணியும்
முறிந்த தும்புக் கட்டையும் கையுமாய்
குப்பை கூளம் கூட்டி எடுப்பாள்,
மூட்டை முடிச்சாய்க் காவி அலைவாள்.
நேரங் காலம் வாய்த்து விட்டால்
வீதியின் மருங்கில் தீயும் வைப்பாள்.

நவ நாகரிக நங்கையர் போலே
அரை குறையாக ஆடை அணிவாள்.
கால்மேல் காலைப் போட்டுக் கொண்டு
கதைகள் பலவும் பேசி மகிழ்வாள்.
இடையில் யாரும் புகுந்து களித்தால்
இரண்டு வார்த்தை வைதும் வைப்பாள்.

அமார்க்களமான அவளது வாழ்வில்
நோயும் இல்லை நொடியும் இல்லை.
நலமாய் வாழ நாங்கள் நாடும்
மாத்திரை இல்லை மருந்தும் இல்லை.
பறப்பறவென்று பறந்து வாழும்
கலியுகர் போலே அவளிடம் 'அந்த'க்
காசும் இல்லை கவலையும் இல்லை.

கால் வயிற்றுக் கஞ்சோ? கூழோ?
உள்ளதைக் கொண்டு உண்டு மகிழ்வாள்.
தாவும் தடைகள் தாண்டி நின்று
நாளும் உலகை வென்று திகழ்வாள்.
திருமலை நகரின் வெறுமைக் குரலாள்
அவள் தன் வாழ்வை எவர் வெல்வாரோ?

(வீரகேசரி வார வெளியீடு 19.11.2006)

நாடும் நமது விதியும்

கோயில்கள் பல ஏறிக்
கொடுப்பினையே இல்லாமல்
கோடித் தவமிருந்து
கோரிக்கை முன்வைத்து
கொண்ட கொள்கைக்காய் - ஓர்
குலக் கொழுந்தாய்
எனை ஈன்றாள் என் தாய்.

நானும் நல்லவனாய்
நாளும் வளர்ந்தேகி
வளமாகிக் களித்திருந்தேன்;
காலங் கழித்திருந்தேன்.
அந்நாளில்
ஏதோ ஓர் அலுவலுக்காய்
வீதியிலே விரைந்தோட
குண்டொன்று
வெடித்தது காண்.

அப்பப்பா!
அப்போதே இவ்வூரைக்
கடல் கொண்ட தோவென்று

எல்லோரும் வெகுண்டோட
நானுந்தான் 'ரெடி'யானேன்
சுற்றி வளைத்தது 'படை'.

துப்பாக்கி தனைத் தூக்கித்
துகிலுரிவான் போலொருவன்
அருகினிலே வந்தென்னை
வா! என்றான் சினந்து.
போனேன்.

தா! என்றான்.

கொடுத்தேன் - பின்னர்
போ! என்றான்.

ஆச்சர்யம்

அகல்வதற்குள்

முன்விட்டுப் புறம்நோக்கிப்

பொழிந்தது பார் அத்துப்பாக்கி,

செத்து மடிந்தேன் நான்.

என் செய்வேன்?

ஏது செய்வேன்?

கேட்பார்க்கோ நாதியிலை.

வேறு

கேட்பாரும் யாருமிலை.

சறுக்கி விழுந்திட்டால்

சாணென்ன? முழமென்ன?

நாள் தோறும்

நாறி அழிகிறது நாடு.

(வீரகேசரி வார வெளியீடு 26.11.2006)

வாழ்க அவன் ஸ(ர)ணி

திருமலையின் எழிலுருவைச்
சீர்குலைத்து நாறடித்த
நாட்டு நிலைமைதனை
நினைக்குங்கால்,
அன்றொருநாள்,
ஆத்திரத்தால் அல்லுண்டேன்.
அப்போதே,
அடுத்த தரிப்பினிலே,
ஆயுதத்தோடொருவன், சீருடையான்,
வழிமறித்தான்,
நல்லவன்தான்.

சிங்களத்தால் சிரித்த அவன்
இங்கிதமாய் இரங்கி வந்து
ஆட்பதிவுத் திணைக்களத்தின்
அடையாள அட்டைதனைக்
கேட்டான்.
பீதியடைந்து, பின் துன்பந்தான் நினைந்து,
தீதை மறைப்பதற்காய்
ஏனென்னுந் தோரணையிற்
கொடுத்தேன்.

அன்போடு ஆதரவாய்,
என்புருகப்பேசி அணுகியவன்,
ஆச்சர்யம்;
ஒரு மொழியான், வேறறியான்
அனுப்பி வைத்தான் பணிந்து.

அகன்ற அவ்வன்புடையான்,
நாள்தோறும் நாட்டைக் காப்பதற்காய்
விழைந்தவனும் அல்லன்.

ஏதோ!

வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்காய்,
வழியிழந்து, விழிதிரண்டு,
இலகுவழி இதுவென்று
இவ்வரிய தொழில் கொண்டானோ?
யாமறியோம்.

கைநிறைய வரும்படியும்,
கணக்கற்றோர் கனம் பண்ணும்,
காதலிக்கும் காரியமும்
வாய்த்ததனால் தொடர்ந்திருந்தான்,
வாஸ்தவந்தான்.

நமக்கென்ன?

கருணையும் கனிவும்
காண்பவரைக் கவர்ந்திழுக்கும் கலையும்
கையிருந்தால்
வாழ்க அவன் ப(ா)ணி.

(ஞானம் - பெப்ரவரி 2007)

எல்லை கடத்தல்

அவர்கள்
இதயங்களால் வேலியமைத்து
எல்லைகளைக்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமது
நாளாந்தத் தோல்விகளைச்
சுதந்திரமாய்ச் சீர்செய்யும்
அவர்களது நண்பர்கள்,
தெற்கில்,
தமது
பிரத்தியேகத் திறைசேரியைப்
பலவந்தமாய்
நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாங்கள்,
எல்லைகளில்
பயணப் பொதிகளோடு
துன்பத்தையும்
அவமானத்தையும்

சிலுவையையச்
சுமந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

பாதுகாப்பு
என்ற போர்வையில்
தம்மைத் தாமே
முற்றுகையிட்டுள்ள
அவர்கள்,
கவலைகளோடு
முகாம்களிலே
முடங்கிக் கிடப்பதும்
வழக்கமாகிவிட்டது.

சோதனை
என்ற பெயரில்,
எல்லை வகுத்து,
நம்மை
நமது தேசத்துக்கு
நாடு கடத்தியபோதும்
நாங்கள்
நாடு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அவர்கள்,
மக்களின் வாழ்க்கைச் சுமையைக்
கிழக்குக் காடுகளில்
வெற்றுத் தோட்டாக்களாய்ச்
சேமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது,
நாங்களும்
அவர்களும்
இவர்களும்
எல்லை கடந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நன்ப!

நாம்
உன்னையும்
உனது போராட்டத்தையும்
மதிக்கின்றோம்.

நிமிர்ந்து நில்.
புறப்படு.
முன்னேறு.
எதிரிகளைச் சுட்டு வீழ்த்து.

இப்பொழுது
போராட்டந்தான்
ஒரு பாஷையாக
விளங்குகிறது.
துப்பாக்கிகளும்
ரவைகளும்
குண்டுகளும்
தீவைப்புந்தான்
எமது உணர்வுகளை
வெளிக்காட்டுகின்றன.

வெற்றி ஒன்றே
உனது இலக்காக இருக்கட்டும்.
அதற்காகச்
சிறுவர்களை,
பெண்களைச்
சீரழிக்காதே.
அப்பாவிகளை
அழித்து விடாதே.
மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு
மதிப்பளி.
மனித உரிமைகளை
மறுக்காதே.

அப்போது
நண்ப!
நாம்
உன்னையும்
உனது போராட்டத்தையும்
மதிக்கின்றோம்.

ஏ... ஆக்கிரமிப்பாளர்களே!

வளர்த்த கடா
மார்பில் பாய்கிறது.

நீங்கள்
தெளியவே இல்லை.

சுட்டுப் பொசுக்கிச்
சாம்பலாக்கிய போதும்
'பீனிக்ஸ்' பறவையாய்
ஆவர்கள்
மீண்டும் மீண்டும்
உயிர்த்தெழுகிறார்கள்.

நாளாந்த வாழ்வில்
எறும்புகளாய்
மனிதர்கள்.
கூடியும்
சிதறியும்
அணிவகுத்தும்
தனித்தும்

சேர்ந்தும்
பொந்துகளில்
மறைந்தும்
தெரிந்தும்
அவர்கள்
நசங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புகழின் உச்சியைத் தொடரும்
பாதாளத்தில்
உங்கள்
இரும்புக் கரங்கள்
பயணிக்கின்றன.
எல்லையில்லாக்
கடற்பரப்பின்
பேதமற்ற உயினங்களாய்,
பெரிதும் சிறிதுமாய்
உங்கள் இலக்குகள்
கொன்று குவிக்கின்றன.

ஒன்று இரண்டாகி
இரண்டு நான்காகி
நான்கு எட்டாகி...
உங்கள் உயிர்களைக் கொல்லும்.
தயாராயிருங்கள்.

பிணத் தெருக்களில்
சாந்தியைத் தேடும்
சாதுக்களே!
அவர்கள்
சாவதற்காய் வாழ்பவர்கள்.

அவர்களது
நம்பிக்கைச் சுவரை
உங்கள் துப்பாக்கிகள்
ஒருபோதுமே தகர்க்கப் போவதில்லை.
அது உறுதியானது.
அதற்கு அப்பாலும்....

தலைகளுக்குத்
தரம் நிர்ணயிக்க
இது ஒன்றும்
வியாபாரமல்ல,
போராட்டம்.
வாழ்வதற்கும் பின்னர்
சாவதற்கும்,
சாவதற்கும் பின்னர்
வாழ்வதற்குமான
வாழ்க்கைப் போராட்டம்.

இதயவேலிகளைப்
பிய்த்தெறிந்து விட்டு,
உங்கள்
துப்பாக்கிகளில்
ரவைகளுக்குப் பதிலாய்
மலர்ச்செண்டுகளைச்
சூடுங்கள்.
ராக்கெட்டுக்களுக்குப் பதிலாய்
தோள்களில்
புறாக்களைச்
சுமந்து வாருங்கள்.
உங்கள் சொந்த தேசத்தின்
சுதந்திரத்தை
மீண்டும் தருகிறோம்.

மீட்டுத் தருகிறோம்.
அதுவரை,
வளர்த்த கடா
மார்பில் பாயும்.
நீங்கள்
தெளியவே மாட்டீர்கள்.

சுட்டுப் பொசுக்கிச்
சாம்பலாக்கிய போதும்
'பீனிக்ஸ்' பறவையாய்
அவர்கள்
மீண்டும் மீண்டும்
உயிர்த்தெழுவர்.

மீண்டும் ஒருமுறை...

மாவில் ஆற்றின் பெயரால் அந்த
மாசு நிகழ்ந்த மாயம் ஏதோ?

ஆவி தேற மேவி யெங்கும்
பொன்னோ, பொருளோ, ஊரோ, உறவோ
முற்றும் துறந்த முனிவ ராகி,
பலநாள் பயின்று பாவிக ளாகி,
அகதிக ளாகினர் மூதூர் மக்கள்
மீண்டும் ஒருமுறை.

மாவில் ஆற்றின் பெயரால் அந்த
மாசு நிகழ்ந்த மாயம் ஏதோ?

தொன் னூறு களிலே பட்ட
துன்ப, துயரம் நீங்கா வடுவாய்
நெஞ்சில் நிலைத்து நிதமும் வருத்த,
தேங்கிய துன்பக் கேணி வற்றும்
நாளுக் கேங்கிய நாடோ டிகளாய்;
முஸ்லிம் மக்கள் அகதிக ளாகினர்
மீண்டும் ஒருமுறை.

மாவில் ஆற்றின் பெயரால் அந்த
மாசு நிகழ்ந்த மாயம் ஏதோ?

பிணித்த பிழையின் வருத்தம் நீங்க,
முன்னைய முடிவின் பிழையே பொறுக்க,
முன்பின் முரணாய் முறு வலித்தே,
மெத்தப் பேசும் ஜனநாயகரோ!
கூட இருந்து குழியே பறிக்கும்
முன்னே விட்டு முதுகில் குத்தும்
கலையே கைவரப் பெற்றவ ராகி,
(அ)ராஜக ரானார்;
இனம் சுத்தி கரித்தார்.
மீண்டும் ஒருமுறை.

மாவில் ஆற்றின் பெயரால் அந்த
மாசு நிகழ்ந்த மாயம் ஏதோ?

'நம்பி னாரைக் கைவிட மாட்டோம்'
என்றே நானும் மந்திர மோதி
சுந்தர தந்திர எந்திர மாகி
'சொந்தமே வந்தனம்' என்றிதழ் பேசி
நின்ற றுத்துக் கொளுத் தினாரே;
ஆடிய நாடகம் அம்பல மாக
கொன் றொழித் தாரே
மீண்டும் ஒருமுறை.

மாவில் ஆற்றின் பெயரால் அந்த
மாசு நிகழ்ந்த மாயம் ஏதோ?

சமஸ் தான(ம்) மென்றார், பின்னர்
சம ஸ்தான(ம்) மென்றார்.- மீண்டும்
சமா தான(ம்) மென்றார்.
வாரார்; வந்தார்.

நின்றார்; சென்றார்.
பட்டார்; சுட்டார்.
செத்தார்; கெட்டார்.
நாளும் யுத்தம் நிறுத்த(ம்) மென்றார்.
ஆனால்,
யுத்தம் வந்தது.
மீண்டும் ஒருமுறை.

(எங்கள் தேசம், ஆகஸ்ட் 1-14, 2007)

ஜெயவேவா!

..... ஜெயவேவா!
..... ஜெயவேவா!!
அபே ரட்டட ஜெயவேவா!!!
எல்லோருக்குமே வெற்றிகிட்டட்டும் என்றால்,
தோற்றுப் போவது யார்?
நாடு.....

இன்று நேற்றல்ல
நாம் சுதந்திரத்தைத் தொலைத்த
1948இல் இருந்து
இதைச் சொல்லித்தான்
மாய்கிறார்கள்.
நாளையும்.....

எல்லாமே
ஒரே தோட்டத்து
அறுவடைகள்தான்.
இங்கு
ராமனும் ஒன்றுதான்
ராவணனும் ஒன்றுதான்
பெயர்களைத் தவிர.

வயிற்றின்
இருப்பைக் காக்க
வாழ்வின்
இழப்பைத் தடுக்க
வக்கில்லாதவர்கள்
இந்த தேசத்தின்
வசந்தம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்;
கோஷிக்கிறார்கள்.

மீண்டும் மீண்டும்
விவாகஞ் செய்வதாய்
அடிக்கடி
விபச்சாரம் செய்யும்
நமது
அரசியல்வாதிகள்.
நிறங்களால் வாழும்
அவர்களது
சிகப்பு, நீல, பச்சை
நிறக் கொடிகளைப்போல
இப்போது
அநேகமாக எல்லா வீடுகளிலும்
கறுப்பு வெள்ளைக் கொடிகள்.

ஐந்தை ஐம்பதாக்கி
இன்னும்
அத்துடன் ஐம்பதைக் கூட்டிப்
பின்னர்
ஐம்பது கழிவு கொடுத்து
ஐம்பதைக் களவும் கொடுத்து
ஐந்தையும் நஷ்டங்காணும்
அரசு.

மானியத்திலும்
நிவாரணத்திலும் வாழும்
முதுகெலும்பில்லாத
சோம்பேறிகளாய்,
கனவிலே காரோட்டும்
குருடர்களாய்,
பகலில் நிலவைத்தேடும்
போதையில் மக்கள்.

ஊரில் ஆளில்லாததால்
ஊமையன் விசிலடிப்பதாய்
நாடு.

..... ஜெயவேவா!
..... ஜெயவேவா!!
அபே ரட்டட ஜெயவேவா!!!

மே புதுங்கே தேசமாம்!?

இது

பௌத்தர்களின் தேசம்!?

தங்களை மனிதர்களாய்
அடிக்கடி
நாபகப்படுத்திக்கொள்ள
மழைக்கு முளைத்த
'காளான்'களாய்
வீதியோரத்திலும்
முச்சந்திகளிலும்
மலையுச்சிகளிலும்
புத்தர் சிலைகள்.

துறவைத் துறக்கும்
சொகுசு வாழ்க்கையிலும்
'கொன்று குவியுங்கள்'
'கொளுத்தி எறியுங்கள்'
என்பதைத் தாரக மந்திரமாய்
தர்ம போதனையாய்ச்
சொல்லும்
'முற்றுந் துறந்த' துறவிகள்.

தங்கள்
வாழ்க்கைச் சுமைகளை
காடுகளில் இறக்க,
வீட்டுக்கொரு வீரனைப்
போருக்கனுப்பும்
'தர்ம' ராஜாக்களாய்
மக்கள்.

நீண்ட இடைவெளியில்
காத்திருந்து காத்திருந்து
வெறுத்துப் பின்
பார்த்திருக்க
'வாழ்வைத் துறந்த'
மஹிந்தனாய்
மன்னன்.

கொலையும் களவும் கலையாகி
மாதூடன் மதுவும் மருவும் அறமாகி
பொய்யும் புரட்டும் கோலோச்ச
பஞ்சசீலங்களைத்
தொலைத்து நிற்கும்
(அ)தர்ம ராஜ்யமாய் நாடு.

எனினும்
இது
'நவ' பௌத்தர்களின் தேசம்!?

ஓன்றுமே இல்லாதபோது ...

பச்சை மண்ணும் சுட்ட மண்ணுமாய்
நமது உறவு.

நீ
நிரந்தரமாய்த் திறந்து வைத்த
ஜன்னல்கள் ஒவ்வொன்றையும்
சார்த்திக் கொண்டே வருகிறாய்.

தெளிவான
இரவு நேர வானத்தில்
வெண்மை இழந்த
நிலவைப் போல
வாழ்க்கை.

பரந்து கிடக்கும்
கரும்பாறை.
சிறகு விரித்ததாய்ப்
பெருவெளி.

நாம்
எங்கள் தேசத்தை நோக்கிப்
பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அறுவடைக் காலமும் கனவும்

பணிக்காலத்து நிலவைப்போல
அவர்களது உள்ளம்.
போதையில் உளறுவதான
உறுதிமொழிகள்.
இறுகாத ஈரச்சவர்களாய்க்
கொள்கைகள்.

வரம்புகளால் எல்லை வகுத்து
இனவாத நீர்பாய்ச்சி
துப்பாக்கிகளால் உழுது
தவிர்க்க முடியாமல்
விதைக்கப்பட்ட போர்.
எதிர்ப்புகளைக் 'களை'பிடுங்கி
காவல் அரணமைத்து
விளைத்த வேளாண்மையாய்
இப்போது
அழிவுகள்
அறுவடை செய்யப்படுகின்றன.

விளக்குகளைச் சுற்றிச் சுற்றி
வீழ்ந்தழியும்
அறுவடைக் காலத்து
வயற்பூர்சிகளாய் மக்கள்.

நமது வரலாற்று நாவலில்
இந்த அத்தியாயம்
முற்றுப் பெறப்போவதில்லை.

போர்ச்சுவற்றில்
சமாதானத்துக்கான
இறுதி ஜன்னலையும்
சார்த்தியாயிற்று.
இனித் திறந்து பார்க்க
எதுவுமேயில்லை.

நமது நினைவுகளிற் தோன்றிய
வண்ணத்துப் பூச்சிகளும்
கனவுகளாய்க்
குடியிருந்து விட்டன.

என்னும்,
சில கனவுகள்
சீகிரியாக் குன்றின்
சுவரோவியங்களைப் போல
இன்னும்
சிதையாமலும் இருக்கின்றன.

குறிப்புகள்

திருமலை அஷ்டாஃப்

அறுவடைக்காலமும் கனவம்

64

திருகோணமலையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அப்துல் பரீட் முகம்மது அவ்ஹர்ஃப் - நேஹா, புரட்சி மகன், திருமலை அவ்ஹர்ஃப் போன்ற பல பெயர்களில் கவிதை எழுதி வருபவர். தினகரன், வீரகேசரி பத்திரிகைகளிலும் ஞானம், மல்லிகை, நிஷ்டை, படிகள், பெருவெளி முதலிய இதழ்களிலும் இவரது கவிதைகள் பிரசுரம் கண்டுள்ளன. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித்துறை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகிறார்.

தீவிர சமூக அக்கறையும், தார்மீக தனிமனிதப் பொறுப்பும், மனிதாபிமானமும் இவரது கவிதைகளில் உச்சம் கொள்கின்றன. தட்டிக் கழிக்க முடியாத அரசியல் விமர்சனம் கவிதைகளிலிருந்து மேற்கிளம்புகின்றது. இவர் கொண்டுள்ள புதிய மொழியும், ஓசையும் கவிதைப் பொருளுக்கு நெருக்கம் தருகின்றன.

நூலிலுள்ள அனேக கவிதைகள், முஸ்லிம் தேச இலக்கிய கவிதைக் கொள்கையின்பால் உடசாய்வு கொள்கின்றன. இவரது பிறிதொரு முகம், இவர் மொழி பெயர்த்து வருகின்ற சிங்களக் கவிதைகளாகும். இன்னும் தொகுதி வடிவம் பெறாத அவை மொழியை மீறிய வீச்சம் கொண்டவையாக திகழ்கின்றன.

- அப்துல் றஸாக்

பெருவெளி பதிப்பகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Cover by Shanil